

ПЕДАГОГІЧНІ КАДРИ

ОРГАН ПАРТБЮРО, ДИРЕКЦІЇ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ
І ПРОФОРГАНІЗАЦІЇ КИЇВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО
ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ імені О. М. ГОРЬКОГО

№ 24
(120)

9

вересня

1960 року

П'ЯТНИЦЯ

Ціна 15 коп.

ДЛЯ ВАС, ТОВАРИШІ

З великим інтересом 5 вересня студенти-першокурсники відвідали бібліотеку, ознайомилися з її книгосховищем, де розміщений основний книжковий фонд. Велике враження на них справило те, що наша бібліотека така багата своїм книжковим фондом, що тут можна знайти багато цікавого з різних галузей знань студентам усіх факультетів. З фонду бібліотеки одержують нову літературу кабінети інституту. До послуг студентів 22 кабінети, де зосереджена вся найцінніша з даного профілю література. Крім кабінетів, є читальний зал на 112 робочих місць, де студенти зможуть знайти потрібну літературу з усіх галузей знань.

Для користування книгою дома є студентський абонемент. Тут розташовані вітрини новинок. На студентському абонементі є частково відкритий доступ до книжкових полиць з художньої, науково-популярної, атеїстичної, соціально-політичної літератури. Студент може, переглянувши ряд книг, са-

мостійно вибрати книгу. На студентському абонементі працює досвідчений старший бібліотекар Д. Грушкіна. Вона добре знає запити студентів, допомагає підібрати потрібну книгу, спрямовує студента, у якого ще не сформовані читачькі інтереси до літератури, веде бесіди, з'ясовує бажання і потреби читача. Працівники інституту намагаються прищепити студентам уміння самостійно вибирати собі книгу, привчають їх користуватися каталогами.

У бібліотеці є систематичний та алфавітний каталоги. Алфавітний каталог допомагає студентам дізнатися, чи є та або інша книга в бібліотеці.

Систематичним каталогом користуються студенти при доборі літератури до курсових робіт, готуючись до практики з того чи іншого питання. Проте, як користуватися каталогами, дає консультації досвідчений бібліограф С. Залізняк.

Якщо в бібліотеці студент не одержав вичерпної відповіді

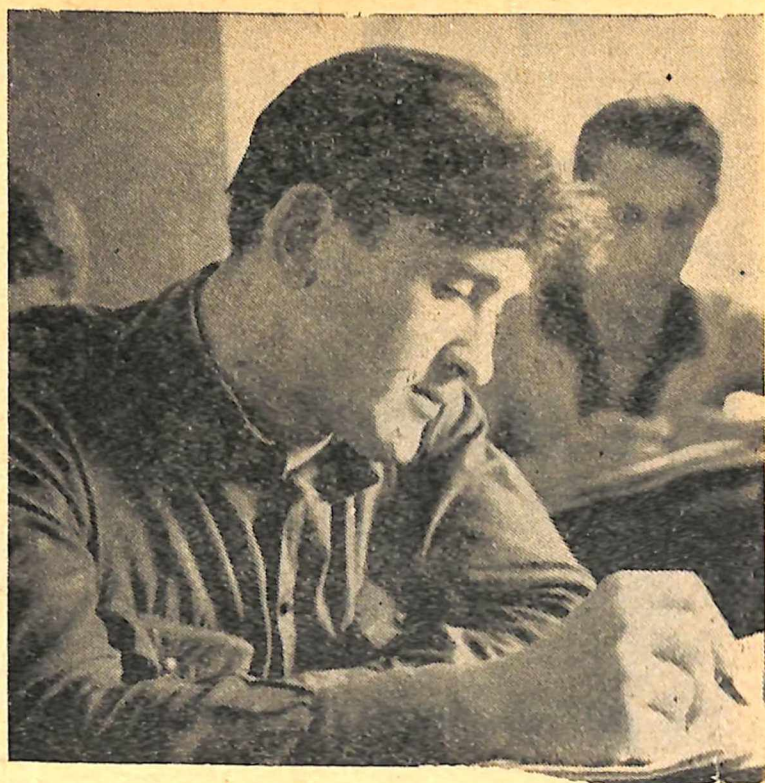
щодо добору літератури з того чи іншого питання, то він може звернутися до бібліографа Е. Татарчук, яка допоможе йому знайти потрібну літературу. Допомога бібліографа особливо потрібна студентам під час проведення практики в школі, при написанні курсової роботи чи доповіді членами наукових гуртків.

Ці бібліографічні довідки полегшують роботу студента, скорочують його до використання більш широкого літературного матеріалу, привчають самостійно працювати та користуватися картотеками.

Студенти-першокурсники повинні з перших днів своєї роботи над книгою користуватися каталогами, послугами бібліографа, який допоможе в доборі літератури.

Цінуйте книгу — джерело знань! Бережіть книгу, не псуйте, з повагою ставтесь до вашого друга і порадника.

Г. РАЗУМОВА,
завідуюча бібліотекою.

Перша лекція.

На студентському святі

Вручення студентських квитків — справжнє свято для студентів першого курсу мовно-літературного факультету. В просторій аудиторії святково одягнені сидять засмаглі від сонця молоді працівники колгоспних і радгоспних полів, чий руки вирощували багаті врожаї, робітники фабрик і заводів, наші будівельники.

Тепер усі вони студенти, майбутні педагоги. Позаду перша школа трудового життя, попереду щасливі студентські роки і почесна професія народного вчителя.

Студенти веселі, зворушені, в очах світиться безмежна радість, всі вони як ніколи щасливі. Після вступного слова декана мовно-літературного факультету А. К. Данилюка від-

бувається вручення студентських квитків.

В аудиторії тиша. Затамувавши подих, слухають всі свої прізвища. Один по одному підходять до декана студенти, проводжувані оплесками. Тепло тисне декан їм руки, вони дякують, але подяка тоне в оплесках.

Загальна радість передається всім, хочеться сміятися і є з чого радіти. Студенти знають, що тільки в нашій країні, де народ під мудрим керівництвом Комуністичної партії будує нове комуністичне суспільство, їм відкриті широкі й світлі шляхи в щасливе майбутнє. А вони своєю педагогічною працею разом з усім народом будуватимуть це омріяне людством прекрасне майбутнє.

Наш кор.

Вручення студентського квитка. Хвилююча подія.

Нагрудний значок

Відповідно до постанови Уряду для тих, що закінчили вищі учбові заклади, вводиться єдина форма нагрудних значків.

Нагрудний академічний значок для осіб, які закінчили педагогічні вищі учбові заклади, матиме форму злегка опуклого ромба, покритого емаллю блакитного кольору, причому на краю ромба розміщені білі емалеві смужки, що обрамлені золотистими бортиками.

У верхній частині значка на фоні емалі розміщується накладне золотистого кольору зображення герба Радянського Союзу.

У нижній частині значка розміщується розкрита книга — емблема педагогічного вузу.

Нагрудний академічний значок буде видаватися особам, які закінчили вищий учбовий заклад з 1918 року і мають про закінчення вищого учбового закладу відповідні достовірні документи (свідчення, посвідчення, диплом).

ВІСТІ З ПРАКТИКИ

Група студентів 5 курсу українського мовно-літературного факультету перебуває на педагогічній практиці в Бишівській середній школі-інтернаті Макарівського району.

З перших днів навчального року практиканти активно включилися в педагогічний процес. Незважаючи на те, що відбувся деякий розподіл обов'язків між практиканта-

ми-учителями і практикантами - вихователями, студенти намагаються якнайглибше вивчити всі ланки навчально-виховної праці. Так, наприклад, Г. Яременко, А. Івахно, М. Перевертайло, В. Яременко у цьому місяці виконують обов'язки вчителів і беруть активну участь у виховному процесі. Та це й не дивно, адже ж учитель повинен добре ознайомитися з усіма

учнями класу, вивчити індивідуальні особливості кожного.

А студенти Г. Василенко, М. Дем'яненко, М. Запара, що працюють вихователями, одночасно готуються до проведення уроків з української літератури у IX—X класах сусідньої середньої школи. Багато доводиться працювати практикантам, працювати з ранку до пізнього вечора. Підійом, фізза-

рядка, сніданок, уроки, самопідготовка — все це здається знайомим, але як нелегко на перших порах бути в ролі учителя, наставника, найближчого помічника дитини. І все ж почали організовано, вміло. Думається, що протягом усієї чверті студенти набудуть ще більших навичок, умінь, повернуться до інституту добре підготовленими практично.

П. ХРОПКО.

ПОЧАЛИ НЕПОГАНО

Підсумки, завдання

Підведенню підсумків роботи за минулий 1959/60 і завданням наступного 1960/61 були присвячені збори педагогічного факультету, що відбулися 5 вересня. Доповідь декана фа-

культету Д. Я. Шелухіна, а також виступи викладачів і студентів факультету з'ясували як позитивні, так і негативні сторони в перебудові роботи відповідно до рішень XXI з'їз-

ду КПРС і Закону про школу.

Із певним занепокоєнням відзначив декан факультету зниження успішності на третьому (нині четвертому) курсі дошкільного відділу, де лише двоє студентів склали всі екзамени на «відмінно» і де порівняно велика кількість задовільних оцінок.

Прикро, що окремі студенти не на повну силу, без напруження не тільки працюють протягом усього навчального року, а й готуються до екзаменів (Титенко).

Ті, що виступали, вказували на необхідність більш раціонального розподілу доручень серед студентів і зменшення чепурних витрат часу на різні позанавчальні заходи.

Значна увага була приділена питанням самообслуговування. На факультеті, зазначала у своєму виступі студентка Васильчук, ця робота була непогано організована, але під кінець навчального року послабилась. Тому в цьому році необхідно ще краще розгорнути роботу по самообслуговуванню.

Широке обговорення підсумків роботи і завдань на майбутній рік безсумнівно принесло користь в поліпшенні навчально-виховної роботи на факультеті.

Студенти на впорядкуванні подвір'я гуртожитку на Солом'янці.
Фото І. Шкардуна.

Наші студенти — активні відвідувачі виставки «Чехословацька 1960 р.».

Друге видання „Українського правопису“

У цьому році вийшло в світ друге видання «Українського правопису», підготовлене Інститутом мовознавства ім. О. О. Потебні АН УРСР, Міністерством вищої і середньої спеціальної освіти УРСР та Міністерством освіти УРСР.

Від часу попереднього видання 1946 року у ряді правописних моментів, спільних для української і російської мов, виникла певна розбіжність, яку після опублікування «Правил русської орфографії і пунктуації» необхідно було усунути. Разом з тим слід було уточнити деякі правила правопису.

В обговоренні проекту другого видання правопису взяла участь широка громадськість нашої республіки — кафедри української мови університетів та педагогічних інститутів у УРСР, видавництва, редакції, Спілка радянських письменників УРСР та інші організації.

Друге видання «Українського правопису» наближене до російського. Так, наприклад, було неоднаково написання складних прикметників типу «ярко-красный», «бледно-розовий» в російській мові і «яскравочервоний», «блідорожевий» в українській. У другому виданні «Українського правопису» цю розбіжність усунуто: такі складні прикметники пишуться, як і в російській мові, через дефіс.

Не буде тепер розбіжності і в

написанні складних географічних назв типу: Ростов-на-Дону, Комсомольськ-на-Амурі та ін.

Як і в «Правилах русської орфографії і пунктуації», тепер прислівник «суспільно» у сполученні з прикметником «корисний» пишеться окремо.

За правописом 1960 року не буде розбіжностей з російським правописом у правилах постановки розділових знаків при прямій мові: після прямої мови перед словами автора ставиться тире.

У новому виданні «Українського правопису» деякі правила, що відбивають специфіку української мови, уточнено або й змінено.

Назвемо деякі з них. Слова *пів-ящика*, *пів-яблука* і подібні пишуться через дефіс (за правописом 1946 року — з апострофом).

У іменнику «братик», утвореному з допомогою суфікса -ик-, пишемо в суфіксі *и*, а не *і*.

Іменник іншомовного походження «роман» у родовому відмінку однини тепер має закінчення *у*.

Слова *було*, *бувало*, які виступають в ролі вставних, слід виділяти комами.

Зміни й уточнення окремих правил українського правопису безумовно сприятимуть дальшому піднесенню культури української мови.

М. Я. ПЛЮЩ,
викладач.

З ПУТІВКОЮ КОМСОМОЛУ

Добрий день, мої друзі. У ці хвилини ви вже розпочали новий учбовий рік. Я в думках теж поряд з вами, але насправді знаходжусь у степах Казахстану, де зранку палить сонце, а вдень дмуть холодні вітри. Від душі поздоровляю вас з початком навчання.

Мені випала честь прибути на цілину з путівкою комсомолу. З перших днів я разом з студентами Київського держуніверситету ім. Шевченка включився в змагання за звання кращого ударного загону з тих, що прибули сюди на збирання врожаю. Жнива скоро розпочнуться, а ми поки що працюємо на різних роботах. Мені довелося пригадати стару професію тесляра. Тому і працюю бригадиром теслярів, виконуючи щоденно норму на 150 процентів. Будуємо будинки для радгоспу, допомагаємо школі, дитячому садкові, виступаємо навіть з концертами.

Тепер цілина не та, що була 2—3 роки тому. Тут є бібліотека, радіовуз, кінотеатр, їдальня, хоч багато чого поки що не вистачає. Ми маємо можливість ближче познайомитись з культурою і побутом казахів. Як студентів-літераторів нас зацікавила літературна студія Сєльського району, де є немало обдарованих поетів і прозаїків. Їх деякі твори я привезу для нашої літстудії. Важливо, що нас відвідують літератори з Росії, зокрема недавно ми зустрічалися з великою групою московських поетів.

Тут є всі умови для натхненної праці і здорового відпочинку. Нам, хто прибув на цілину, дуже сподобався і різко-континентальний клімат, і роздолля степів, і звичай місцевого населення. Те, про що ми колись читали, тепер безпосередньо відчуваємо.

Привіт нашим викладачам.

Е. ЛИСЕНКО,
студент III курсу
російського відділу.

Можна краще

8—11 липня в м. Харкові проходила VIII спартакіада Міністерства освіти УРСР.

Честь нашого інституту захищали команди легкоатлетів, плавців і гімнастів.

Перш ніж розповісти про хід змагань, слід відзначити дружність колективу, який їздив захищати спортивну честь нашого інституту.

Хто б не був — легкоатлет, гімнаст, плавець — всі вони «боліли» один за одного. Плавці, які були на відстані від своїх товаришів легкоатлетів і гімнастів (вони змагалися в Лозовеньках), кожної години спраглялися по телефону про їх успіхи.

Які ж результати показали наші спортсмени?

Відповідь одна: «Добрі!».

У загальному заліку команда інституту зайняла друге місце по своїй групі.

Поліпшили рекорди інституту легкоатлети: О. Ромась — біг на 200 м, О. Василенко — десятиборство, О. Косенко — біг на 400 м.

Серед «молодих» спортсменів слід відзначити М. Шута (легка атлетика), М. Величка (плавання).

Збулася давня мрія М. Величка виконати другий спортивний розряд на дистанції 100 м вільним стилем. Він бажав показати на цій дистанції результат 1,12 хв., та ось у Харкові

він перевершив свою мрію — його час 1,10 хв.

Серед гімнастів слід відзначити А. Матюшу, яка ввійшла в залік і одна зайняла третє командне місце, бо інші товариші виступали невдало.

Команда плавців поліпшила на 20 секунд рекорд інституту з естафетного плавання.

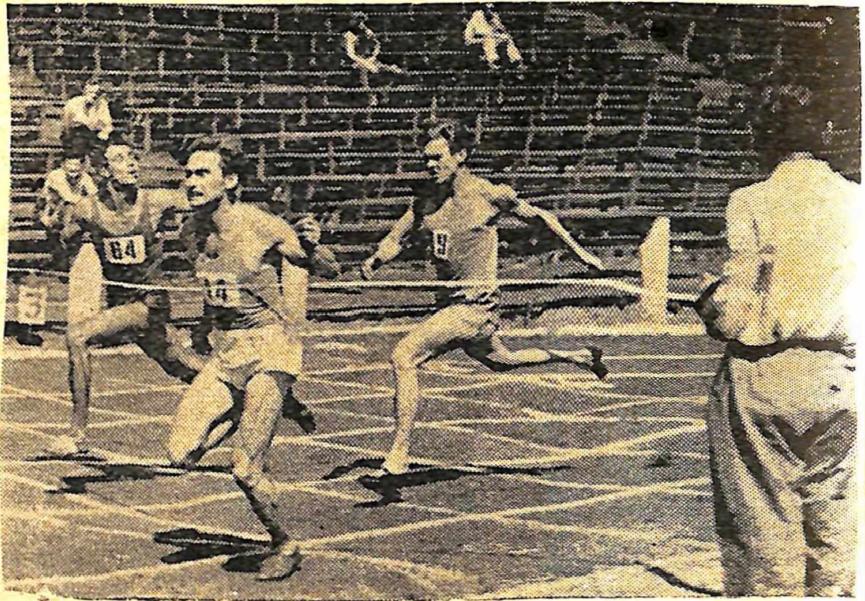
Загалом команда легкоатлетів зайняла II місце, плавців — II місце, гімнастів — III місце. Загальне місце — друге.

Ми дякуємо нашим старшим товаришам — викладачам кафедр фізвиховання — Л. Філіпповій, О. Коропенку, З. Тонченко, які давали корисні поради перед виступами, турбувалися про житлові умови.

Не треба забувати, що на минулій спартакіаді вузів наш інститут був на першому місці. Це говорить про те, що на сьогодні рівень спортивної роботи повинен бути вищим, ніж він є.

До такої важливої спортивної події, як спартакіада, потрібно готуватися заздалегідь — вперто, наполегливо, щоб бути впевненому у перемозі. Цього не було в наших спортсменів, яких вже в перших виступах випередили студенти з м. Бердянська. Уроки спартакіади повинні принести користь нашим спортсменам.

А. СЬОМИК,
голова спортклубу.

Забіг на 100 м. Попереду С. Ховхун.

НАРИС

МАНДАТ ПЕРЕМОЖЦЯ

Прощались сухо.

— Бувай... Бажаю... — з якоюсь сумною нотою в голосі сказав тракторист Боря Олійник, причіплювачем у якого працював Сашко. Сашко тисне міцні напружені руки товаришів, і радісно йому, і разом з тим сумно від розлуки з ними.

— Я буду писати кожного дня. Вона прощалась останньою. Хлопці залишили їх на самоті. Чомусь весела, збуджена, вона сказала усміхнувшись:

— Я в тебе вірю. Ти вступиш. Щось недоброзичливе впіймав Сашко в тій вимушеній усмішці. — А ні... Не вертайся в село, — додала вона, посварившись пальцем, коли Сашко вже був у автобусі...

Проте вернувся. В руці недбало скручені в трубочку документи, а в голові думки, важкі, тривожні.

Ні з ким не хотів зустрічатися, та зустріч відбулася.

— Сашку, вступиш? — Ніна дивилася в засмучені Сашкові очі, — ні?

— Одного бала не вистачило.

— А я думала... Тепер же куди, в селі залишишся?

— Так.

Мовчала якусь мить, потім сказала.

— А я їду в район, в магазинні влаштувалася. Завтра на роботу. Он і автобус підійшов. До побачення.

Тріпнулося серце Сашкове, як риба в сітці, і завергло. Поїхала. Чи не легкого хліба шукає? Різні у нас дороги. Попрацюю ще рік, допоможу матері, старенька вона, а там брат з армії повернеться. І я вступилю, докажу їй. Готуватися з сьогоднішнього дня вже буду.

Цілу ніч не спав, а ранком побіг на роботу. Біля тракторного стану вже зібралися товариші.

— Привіт студенту, — сказав Борис і, побачивши серйозне обличчя Сашка, додав:

— Не сердься. Знову приймаємо в нашу сім'ю. Завтра поїдемо на районні змагання з легкої атлетики. А сьогодні ввечері молодіжний вечір. Ду-

маю, що виступимо, дамо слово працювати по-комуністичному.

І попливли напружені трудові будні...

Біжать до обрію рівненькі рядки буряків, невтомно здійснює свої рейси трактор з бурякокомбайном. З того часу, як Сашко з Борисом дали слово працювати по-комуністичному, минуло небагато часу, але щоденно вони перевиконують норми виробітку, виконуючи по 6—8 гектарів буряків при нормі чотирьох. А коли закінчили копати і хлопці вже працювали на інших роботах, в райкомі комсомолу підбили підсумки соціалістичного змагання і прийшли до висновку, що найкращих успіхів добився комсомольський агрегат Сашка Шпака. Було відмічено, що тут не лише найкращий виробіток, а й відмінна культура роботи; юнаки показували приклад іншим, допомагали відстаючим. Тоді ж, восени, Сашкові було вручено перехідний мандат райкому комсомолу.

Після роботи вмивався холодною водою до пояса, поспішав на колгоспний стадіон на тренування, а після — до клубу. Там завжди його чекали невідкладні справи. Адже він уже другий рік працював секретарем загальної комсомольської

організації колгоспу, яка міцно тримала перехідний прапор райкому комсомолу, і третій рік головою ДСТ «Колгоспник». І лише після всього брався за книги. Мрія стати педагогом зігрівала його серце і, разом з повсякденним відчуттям мандата, який завжди носив з комсомольським квитком у нагрудній кишені, надавала ще більше кипучої енергії у важкій, але почесній роботі причіплювача, в роботі з молоддю. І коли почався новий набір до педагогічного інституту, знову подав документи на мовно-літературний факультет.

Давно закінчилися екзамени, назавжди відійшло в минуле хвилювання перед ними. Сашко швидко пробігав коридором інституту, проглядає список вступників, яких зараховано на перший курс. Серце тривожно стукотить у грудях. Ось і його прізвище. Він — студент!

По дорозі додому заїхав у Володарку. Вирішив зайти в магазин і купити подарунок матері. І тут він побачив Ніну. З того часу, як він не вступив до інституту, вона ніби переродилася. Рідко приїжджала в село до рідних, і їх стосунки з кожним днем холоднішали. Більше того, по селу пішла чутка, що вона скоро вийде заміж.

Ніна мабуть не працювала

сьогодні, розмовляла з іншою продавщицею. Побачивши Сашка, вона замовкла, зніяковіла, почервоніла.

— Ой, Сашко, як недоречно!

— Так, я бачу.

Наступила гнітюча хвилина мовчання. Він з докором дивився на неї, але вона не витримала його довгого погляду і щоб не мовчати, запитала:

— Як же твої справи? Ти ще сидиш у селі?

— Так, — твердо відпові-

Сашко.

Просто не хотілось говорити їй, що вступив до інституту, що після закінчення його він неодмінно приїде в рідне село вчителювати.

Вона вибачилася перед Сашком і швидко зникла з магазину.

Зробивши покупку, він вийшов на вулицю і попрямував до райкому комсомолу. Там він доповів першому секретареві, що їде на навчання, розкаже, що комсомольські справи він передасть хорошему, надійному товаришеві, і з честю покладе на стіл червоний мандат — мандат непереможеного у соціалістичному змаганні.

Петро ІГНАТЕНКО.

Редактор О. КАРДАШ.